

Пакъ майка, блѣдна мъртва  
Съгледяхъ азъ тамъ :

Какво си блѣдна казвамъ,  
О майко, гаче л' умрѣхъ :  
Свѣсти се, днесъ постъпвамъ  
Въ новъ животъ, не е грѣхъ.

Когато пакъ облѣкохъ  
Войнишкия нарядъ,  
Сърдцето ѝ привлѣкохъ  
На царския парадъ.

Какво ме викамъ, гледашъ  
Съ този погледъ въсторженъ !  
Азъ днесъ високо литамъ  
Соколъ дързновенъ !

*В. Поповичъ.*

---

### Доброволецътъ.

Ахъ недѣйте ме прѣзира  
Въ бѣдността ми нѣма срамъ,  
Милость не дойдохъ да дира  
Нито тягостъ да съмъ вамъ.

Не за туй оставихъ ази,  
Наш'тѣ красни планини,  
Не за туй кракътъ ми гази  
Тия чуждитѣ страни.

Но за башинитѣ рани  
Отмъщение азъ дирихъ  
И съ народнитѣ тиранни  
Въ Сърбия се азъ борихъ.